

Projecte Xarxa Coral de l'Orfeó Català — Amb el Cor de Cambra del Conservatori de la Diputació de Girona i l'Orfeó Badaloní.

La Casa dels Cants

Diumenge, 16 d'octubre de 2022 – 17 h

Sala de Concerts

Amb el suport de:

Membre de:

Programa

Cor de Cambra del Conservatori de la Diputació de Girona

M. Àngels Pardàs, piano

Isabel Mantecón, direcció

Orfeó Badaloní

Jordi Castellà i Jordi Sánchez-Caroz, piano

Emmanuel Niubó, Jordi Sánchez-Caroz i

Òscar Peñarroya, directors

Orfeó Català

Pau Casan, piano

Pablo Larraz, director

COR DE CAMBRA DEL CONSERVATORI DE LA DIPUTACIÓ DE GIRONA

Peter Anglea (1988)

Jubilate Deo

Joseph Rheinberger (1839-1901)

Dextera Domini, op. 140 núm. 2

Ave Regina caelorum, op. 140 núm. 4

Morten Lauridsen (1943)

Sure on this shining night

David Gómez Comino (1978) – aranjament

L'emigrant

Luis Aranburu (1905-1999)

Gaur Akelarre Gorbeian

ORFEÓ BADALONÍ

Georges Bizet (1838-1875)

“L’amour est un oiseau rebelle”, de l’òpera

Carmen

Marta Mateu, mezzosoprano

Jacques Offenbach (1819-1880)

“Barcarola”, de l’òpera *Les contes de Hoffmann*

Giuseppe Verdi (1813-1901)

“Cor dels gitanos”, de l’òpera *Il trovatore*

“La Vergine degli angeli”, de l’òpera *La forza del destino*

Aaron Copland (1900-1990)

“The promise of living”, de l’òpera *The tender land*

George Gershwin (1898-1937)

“Oh Lawd, I’m on my way”, de l’òpera *Porgy and Bess*

ORFEÓ CATALÀ

Johannes Brahms (1833-1897)

Geistliches Lied, op. 30

Manuel Oltra (1922-2015)

L’amor mariner

CANTS COMUNS

Xabier Sarasola (1960)

Ave Maria

Giuseppe Verdi

“Va pensiero”, de l’òpera *Nabucco*

Manuel Oltra (harmonització)

Joan del Riu

Lluís Millet (1867-1941)

El cant de la Senyera

Durada aproximada del concert: 90 minuts, sense pausa.

#coral #estrenes #patrimonicatalà

Poema

carrer major

en desmuntar la fira,
al poble hi van quedar les cases
i la línia de l'horitzó.
van anar a dormir.
a partir de llavors
s'entretindrien
deixant passar el vent
tot a través de les cases
i dels cossos: escrivint.

Eduard Escoffet

El terra i el cel (LaBreu edicions, 2013)

Comentari

L'Orfeó Català convida al Palau de la Música, en el marc del projecte Xarxa Coral, dues formacions de característiques molt diverses, sobretot pel que fa a dimensions i trajectòria, com també són diversos els programes que interpretaran.

El Cor de Cambra de la Diputació de Girona, una agrupació cambrística relativament jove –celebra el vintè aniversari– enceta el concert amb un dels tres salms llatins que consten al catàleg del també jove compositor americà Peter Anglea. La dimensió sacra s'estén als dos fragments de l'*opus 140* de Josef Rheinberger, organista i autor romàntic de l'àmbit germànic d'estètica clàssica. Els seguirà el nocturn *Sure on this shining night* de Morten Lauridsen, reconegut compositor americà que il·lustra a la manera de teatre musical un poema de James Agee. La intervenció acaba amb dues mostres de cançó popular catalana i basca: un arranjament de *L'emigrant* fet pel professor i director de cors David Gómez Comino i *Gaur Akelarre Gorbeian* (*Avui Akelarre al Gorbeia*) de Luis de Arámburu, d'estil folklòric i basada en la tradició mitològica basca.

Per la seva banda, l'Orfeó Badaloní, una entitat que ha sabut perpetuar i actualitzar un model coral més que centenari, ofereix un programa monogràfic format per cors d'òpera. La selecció inclou pàgines famosíssimes de Bizet –la cèlebre “Havanera” de *Carmen*–, Offenbach –versió coral de la “Barcarola” d'*Els contes d'Hoffmann*– i Verdi, i dues mostres d'aquest mateix gènere del segle XX anglosaxó. Especialment exigents quant a qualitat vocal i precisió, il·lustren el paper fonamental que té el cor en un bon nombre de títols operístics.

L'Orfeó Català aporta a la vetllada tres peces d'àmbits diversos del seu repertori: un exemple de literatura musical romàntica –concretament, brahmsiana–, una cançó catalana d'autor ja habitual dels cors catalans –*Amor mariner*, amb poema de Pere Quart i música de Manuel Oltra, de qui enguany es commemora el centenari del naixement– i una de sacra i contemporània, d'un compositor especialment fecund en música coral com és Josep Ollé.

Els cants comuns prolonguen l'eclecticisme del programa amb una obra del basc Xabier Sarasola, un nou cor d'òpera verdià i un darrer pas per Manuel Oltra –en aquest cas com a arranjador de la tradicional *Joan del Riu*– abans de culminar el concert amb l'emblemàtic himne de l'Orfeó Català i, per extensió, de tots els orfeons de Catalunya.

Albert Torrens, director de la «Revista Musical Catalana»

Palau de la Música Catalana

Palau Òpera

Ariodante de Händel
amb Franco Fagioli
& Il Pomo d'Oro

Il ritorno d'Ulisse in patria de Monteverdi
amb Mark Padmore
& Europa Galante

Il Tamerlano de Vivaldi
amb Accademia Bizantina

Palau Grans Veus

Christoph Prégardien

Juan Diego Flórez

Joyce DiDonato
& Il Pomo d'Oro

Més informació i venda d'entrades i abonaments a la carta a www.palaumusica.cat

Biografia

Cor de Cambra del Conservatori de la Diputació de Girona

Fundat el 2003 amb la voluntat d'interpretar, amb un alt nivell d'exigència, tant el repertori *a cappella* com l'orquestral, el CCDG va ser dirigit inicialment per Lluís Cavalleria i posteriorment per Montserrat Meneses i Pablo Larraz. Des del 2020 Isabel Mantecón n'és la directora titular. També ha actuat sota la direcció de Christian Curnyn, Xavier Sans, Joan Cabré, Carles Magraner, Josep Prats, Xavier Díaz-Latorre, Xavier Puig, Joaquim Mora, Lluís Vilamajó, Tomàs Grau i Pau Jorquera, entre d'altres. Ha col·laborat amb diversos solistes i formacions, com ara Marta Mathéu, Elena Copons, Ulrike Haller, Juan de la Rubia, Ensemble Méridien, Laia Frigolé, Josep-Ramon Olivé, Orquestra Simfònica del Vallès, Vespres d'Arnadí, Orquestra Simfònica Julià Carbonell de les Terres de Lleida, etc.

El CCDG ha participat en nombrosos festivals de música i teatre de prestigi internacional, en què ha assumit tant propostes clàssiques com innovadores: Festival de Músiques Religioses de Girona, Setmana de Música Religiosa de Perpinyà, Grec Festival de Barcelona (estrena de *Pinsans i caderneres* de Xavier Albertí), Temporada Alta de Girona (estrena de *Clavells vermells* d'Agustí Fernández), Schubertiada a Vilabertran, Concert de Rams de la Basílica de Montserrat, Festival de Música Antiga dels Pirineus, etc.

Al llarg de la seva història, el CCDG ha creat o col·laborat en diverses produccions, de formats molt variats, interpretant un repertori molt ampli, com ara els *Chichester psalms* de Leonard Bernstein a l'Auditori Enric Granados de Lleida; *Membra Jesu Nostri* de Dietrich Buxtehude a l'Auditori de Girona, a la basílica de Montserrat i al Palau de la Música Catalana; els *Motets* i la *Passió segons sant Joan* de J. S. Bach; *La Creació* de Franz J. Haydn; el *Rèquiem alemany* de Johannes Brahms amb l'Orquestra Simfònica del Vallès al Palau de la Música Catalana; els *Valsos amorosos* de Brahms a Girona; diverses produccions de Bach Zum Mitsingen; les *Vesperae solennes de confessore* i el *Requiem* de W. A. Mozart, al Palau de la Música i a Santa Maria del Mar; *Missa de Sant Nicolau* de Benjamin Britten, i un llarg etcètera, sense deixar mai de banda el treball sonor de les obres corals *a cappella* de compositors de tots els temps, des del *Llibre vermell de Montserrat* fins a Arvo Pärt. Per celebrar els seus primers deu anys, el Cor de Cambra de la Diputació de Girona va produir l'òpera *Dido & Aeneas* de Henry Purcell a l'Auditori de Girona, en una versió dramatitzada, creada per la coreògrafa Anna Romaní, que va obtenir grans elogis de la crítica.

El Cor de Cambra de la Diputació de Girona és una formació amb residència al Conservatori de Música Isaac Albéniz de la Diputació de Girona.

Orfeó Badaloní

És una societat coral fundada el 27 de febrer de 1921, a partir de la crida fundacional realitzada el desembre de l'any 1920 per cinc reconeguts músics badalonins: Antoni Botey, Jaume Costa, Salvador Valls, Joan Aymerich i Ramon Salsas, que va aconseguir aplegar més de dos-cents cantaires. Els primers intents de fundació es remunten al 1907, però no va ser fins al 25 de febrer de 1923 quan es va beneir la Senyera de l'entitat, dissenyada per l'arquitecte Joan Amigó, en una jornada que va comptar amb l'assistència del president de la Mancomunitat Josep Puig i Cadafalch.

L'any 1924 va accedir a la presidència Jaume Ribó i Sayol, va anar augmentant el reconeixement artístic de l'Orfeó i l'arrelament de diferents seccions amb un model ateneista. El 24 de setembre, però, la dictadura de Primo de Rivera va clausurar l'entitat pel seu tarannà catalanista i no va poder recuperar l'activitat fins al 1930. Aquell mateix any va prendre'n la direcció el mestre Jaume Costa i va oferir el seu primer concert el dia 13 de juliol a l'Estadi de Montjuïc en una trobada d'orfeons catalans. Dirigida per Lluís Millet, va aplegar més de cinc mil cantaires i quaranta mil espectadors.

Aquesta nova etapa de l'Orfeó aviat es va veure interrompuda per la Guerra Civil, que va condicionar l'activitat al ritme del conflicte. L'any 1939, amb el triomf franquista i l'establiment d'una nova dictadura, el local de l'Orfeó va ser espoliat i no va poder reprendre l'activitat fins al 1947, sota la direcció del mestre Francesc Solà.

En aquesta nova etapa l'Orfeó va participar de totes les commemoracions de la ciutat, va registrar els himnes del Club de Futbol i del Club Joventut de Badalona, va fer concerts arreu dels Països Catalans i a l'estranger i va col·laborar en diversos aplecs, concursos corals i enregistraments de gran èxit. S'hi poden distingir les etapes dirigides pel mestre Josep Maria Guillen i, posteriorment, la directora Esther Martells.

Seguint amb el model ateneista, l'Orfeó Badaloní de l'Ateneu compta amb una secció de formació musical, on s'aixopluguen l'Orquestra Vivace Assai, així com diferents formacions de dansa tradicional i moderna, teatre, grups de cultura popular i fins a una trentena d'activitats diferents que el situen com a referent de l'associacionisme a la ciutat de Badalona.

Actualment l'àrea del cant coral està formada per quatre corals adultes ben diferenciades pel seu estil de repertori: el Cor Orfeó Badaloní, dirigit per Emmanuel Niubò; el Cor de Projectes, dirigit per Òscar Peñarroya; la Capella de Música de Badalona, dirigida per Jordi Sànchez-Caroz, i el Cor Vora Mar, dirigit per Jaume Arimont. A més, compta amb les formacions juvenils dels cors Allegro i Nausica i la coral infantil Veus Alegres, totes dirigides per Marta Mateu.

Textos

Peter Anglea (1988)

Jubilate Deo

Jubilate Deo, omnis terra;
servite Domino in laetitia.
Introite in conspectu ejus
in exultatione.

*Aclameu el Senyor arreu de la terra;
serviu el Senyor amb alegria.
Entreu davant d'ell
amb crits d'entusiasme.*

Quoniam suavis est Dominus:
in aeternum misericòrdia ejus
et usque in generationem
*Que n'és, de bo, el Senyor!
Perdura eternament el seu amor
és fidel per segles i segles.*

Joseph Rheinberger (1839-1901)

Dextera Domini, op. 140 núm. 2

Dextera Domini fecit virtutem,
dextera Domini exaltavit me,
non moriar, sed vivam,
et narrabo Opera Domini.
*La mà dreta del Senyor ha mostrat el seu poder,
la mà dreta del Senyor m'ha exaltat.
No moriré, sinó que viuré,
i anunciaré les obres del Senyor.*

Ave Regina caelorum, op. 140 núm. 4

Ave, Regina Caelorum,
Ave, Domina Angelorum:
Salve, radix, salve, porta
Ex qua mundo lux est orta:
Gaude, Virgo gloriosa,
Super omnes speciosa,
Vale, o valde decora,
Et pro nobis Christum exora.
*Salve, Reina del cel
i Senyora dels àngels;
salve arrel, salve porta del cel,
a través de tu la llum ha brillat al món.
Alegra't, Verge gloriosa,
entre totes la més bella;
salve, donzella plena de gràcia,
prega a Crist per nosaltres.*

Morten Lauridsen (1943)

“Sure on this shining night”, del cicle

Nocturnes

Text de James Agee (1909-1955)

Sure on this shining night
Of starmade shadows round,
Kindness must watch for me
This side the ground.
The late year lies down the north.
All is healed, all is health.
High summer holds the earth.
Hearts all whole.
Sure on this shining night
I weep for wonder
Wandering far alone
Of shadows on the stars.
*Segur que en aquesta nit brillant
d'ombres fetes per estrelles,
la bondat vetlla per mi
a aquesta banda del sòl.
L'edat avançada indica el Nord.
Tot és guarit, tot és salut.
El ple estiu sosté la terra.
Els cors curulls.
Segur que en aquesta nit brillant
ploro pel fet meravellós
de vagarejar sol i lluny
de les ombres, en les estrelles.*

David Gómez Comino (1978) – aranjament
de l'obra d'Amadeu Vives (1871-1932)

L'emigrant

Text de Jacint Verdaguer (1845-1902)

Dolça Catalunya
pàtria del meu cor
quan de tu s'allunya
d'enyorança es mor.

Hermosa vall, bressol de ma infantesa
blanc Pirineu,
marges i rius, ermita al cel suspesa,
per sempre adeu!
Arpes del bosc, pinsans i cadeneres,
cantau, cantau;
jo dic plorant a boscos i riberes:
adeu-siau!

Adeu, germans; adeu-siau, mon pare
no us veuré més!
Oh! si al fossar on jau ma dolça mare,
jo el llit tingués!
Oh mariners, el vent que me'n desterra,
que em fa sofrir!
Estic malalt, mes ai!, torneu-me a terra,
que hi vull morir!

Luis Aranburu (1905-1999)

Gaur Akelarre Gorbeian

Gaur akelarre Gorbeian
Nunaitik goruntz doiaz,
Sorginak poz pozik leiaz
Jaia asteko zorian.
Isuskiaz gona artean
Ariñ, barrez, kantuz, dauziz
Beti kiñuz ta triskari.
Uuuujujuju yunla yunla yunlai
Ju, ju, ju, ju kua kua koko
Ju, ju, ju, ju kua kua ko.
Avui aquelarre al Gorbeia
des de totes les parts
les bruixes estan molt contentes
la festa és a punt de començar.
Portant l'escombra entre les faldilles
ràpid, rient, cantant
sempre fent ganyotes i cridant
Uuuujujuju yunla yunla yunlai
ŷu, ju, ju, ju kua kua koko
ŷu, ju, ju, ju kua kua ko.

Buru izaten llargia
bardingabe jaitzean
Ill beteko kerizpean
damate mamuak egaz.
Utsalki darakar Gurutzeak
Banatzen baitira tximistan.
Ilzarra Eder zidartua
Aizea otza, izoztua.
Amb la lluna presidint
en una festa inigualable
a l'ombra de la lluna plena
els fantasmes la porten volant.
En va seran les creus
ja que es dispersen en llamps.
La lluna nova bella, platejada
l'aire fred, congelat.

Georges Bizet (1838-1875)

“L’amour est un oiseau rebelle”, de l’òpera
Carmen

Llibret de Ludovic Halévy (1834-1908)

L'amour est un oiseau rebelle
Que nul ne peut apprivoiser
Et c'est bien en vain qu'on l'appelle
S'il lui convient de refuser
*L'amor és un ocell rebel,
que ningú no pot engabiar,
és debades cridar-lo
si no vol contestar.*

L'amour est enfant de Bohème
Il n'a jamais, jamais connu de loi
Si tu ne m'aimes pas, je t'aime
Si je t'aime, prends garde à toi
Prends garde à toi!
Si tu ne m'aimes pas
Si tu ne m'aimes pas, je t'aime
Prends garde à toi!
Mais si je t'aime, si je t'aime,
prends garde à toi!
*L'amor és un infant bohemí
que mai, mai conegué llei;
si tu no m'estimes, jo t'estimo
si jo t'estimo, ves amb compte
ves amb compte!
Si tu no m'estimes
si tu no m'estimes, jo t'estimo
ves amb compte!
Però si jo t'estimo, si t'estimo,
ves amb compte!*

L'oiseau que tu croyais surprendre
Battit de l'aile et s'envola
L'amour est loin, tu peux l'attendre
Tu ne l'attends plus, il est là!
*L'ocell que et pensaves sorprendre
va batre ses ales i s'envolà
l'amor és lluny, pots esperar-lo,
però si no l'esperes, aquí serà!*

Tout autour de toi, vite, vite
Il vient, s'en va, puis il revient
Tu crois le tenir, il t'évite
Tu crois l'éviter, il te tient
*Al teu voltant, ràpid, ràpid
ve i se'n va, després torna
tu creus que el tens, però t'evita,
tu creus que l'estàs esquivant, ell et té.*

L'amour est enfant de Bohème...
L'amor és un infant bohemí...

Jacques Offenbach (1819-1880)

“Barcarola”, de l’òpera *Les contes d’Hoffmann*

Llibret de Jules Barbier (1825-1901)

Belle nuit, ô nuit d’amour
Souris à nos ivresses
Nuit plus douce que le jour
Ô, belle nuit d’amour!
*Bella nit, oh, nit d’amor,
afavoreix els nostres deliris,
nit més dolça que el dia,
oh, bella nit d’amor!*

Le temps fuit et sans retour
Emporte nos tendresses
Loin de cet heureux séjour
Le temps fuit sans retour
*El temps fuig i sense retorn
s’emporta les nostres tendreses.
Lluny d’aquest fel·lç indret,
fuig el temps sense retorn.*

Zéphyrs embrasés
Versez-nous vos caresses
Zéphyrs embrasés
Donnez-nous vos baisers!
Vos baisers! Vos baisers! Ah!
*Zèfirs encesos,
aboqueu-nos les vostres carícies,
zèfirs encesos,
doneu-nos els vostres besos!
Els vostres besos! Els vostres besos! Ah!*

Belle nuit, ô, nuit d’amour
Souris à nos ivresses
Nuit plus douce que le jour,
Ô, belle nuit d’amour!
*Bella nit, oh, nit d’amor,
afavoreix els nostres deliris,
nit més dolça que el dia,
oh, bella nit d’amor!*

Ah! souris à nos ivresses!
Nuit d’amour, ô, nuit d’amour!
Ah! ah! ah! ah! ah! ah! ah! ah! ah!
*Ah! afavoreix els nostres deliris!
Nit d’amor, oh, nit d’amor!
Ah! ah! ah! ah! ah! ah! ah! ah! ah!*

Giuseppe Verdi (1813-1901)

“Cor dels gitanos”, de l’òpera *Il trovatore*

Llibret de Salvatore Cammarano (1801-1852) i Leone Emanuele Bardare (1820-1874)

Vedi! le fosche notturne spoglie
de’ cieli sveste l’immensa vòlta:
sembra una vedova che alfin si toglie
i bruni panni ond’era involta.
All’opra, all’opra!

Dagli.

Martella.

Chi del gitano i giorni abbellà,
La zingarella!

*Mireu! Les restes de les ombres nocturnes,
del cel, nua, queda la immensa volta.*

*Sembla una vídua que finalment es treu
els foscels vels amb què s’embolcallava.*

A la feina, a la feina!

Colpeja!

Martelleja!

Qui embelleix els dies del gitano?

La gitaneta!

Versami un tratto; lena e coraggio
il corpo e l’anima traggon dal bere.
Oh guarda, guarda... del sole un raggio
brilla più vivido nel tuo bicchiere!
All’opra, all’opra..

Chi del gitano i giorni abbellà,
La zingarella!

*Serveix-me un glop; força i coratge
el cos i l’ànima obtenen del beure.*

*Oh, mira, mira! Del sol un raig
brilla més vívid al meu vas!*

A la feina, a la feina!

Qui embelleix els dies del gitano?

La gitaneta!

“La Vergine degli angeli”, de l’òpera *La forza del destino*

Llibret de Francesco Maria Piave (1810-1876)

La Vergine degli Angeli
Vi copra del suo manto,
E voi protegga vigile
Di Dio l'Angelo santo.
*Que la Verge dels Àngels
os cobreixi amb son mantell,
i us protegeixi
el sant àngel de Déu.*

Aaron Copland (1900-
1990)

“The promise of living”, de l’òpera *The tender land*

Text de Horace Everett, a pseudonym for Erik Johns
(1927-2001)

The promise of living with hope and thanksgiving
is born of our loving our friends and our labor.
The promise of growing with faith and with knowing
is born of our sharing our love with our neighbor.
For many a year we've known these fields
and known all the work that makes them yield.
Are you ready to lend a hand?
We'll bring in the harvest, the blessings of harvest.
We plant each row with seeds of grain,
and Providence sends us the sun and the rain.
By lending a hand, by lending an arm, bring out from the farm,
bring out the blessings of harvest.
Give thanks there was sunshine, give thanks there was rain.
Give thanks we have hands to deliver the grain.
Come join us in thanking the Lord for his blessing.
O let us be joyful. O let us be grateful
to the Lord for His blessing.

*La promesa de viure amb esperança i agraïment
neix de l'estimació dels amics i el treball.*

*La promesa de créixer amb fe i coneixement
neix de compartir el nostre amor amb el proïsme.*

*Des de fa molts anys que coneixem aquests camps
i és ben sabuda tota la feina que fa que siguin productius.*

Esteu preparats per donar un cop de mà?

Portarem la collita, les benediccions de la collita.

*Plantem cada filera amb llavors de gra,
i la Providència ens envia el sol i la pluja.*

*Ens estén la mà, ens acosta un braç, ens allibera de la granja,
rep les benediccions de la collita.*

Doneu les gràcies al sol, doneu les gràcies a la pluja.

Sigueu agraïts, amb les mans podem lliurar el gra.

Veniu a lloar el Senyor per la seva benedicció.

*Oh, estiguem joiosos. Oh, agraïm-li
al Senyor la seva benedicció.*

George Gershwin (1898-1937)

“Oh Lawd, I’m on my way” de l’òpera *Porgy and Bess*

Oh Lawd, I’m on my way.
I’m on my way to a Heav’nly Lan’,
I’ll ride dat long, long road.
If You are there to guide my han’.
Oh, Déu, ja vinc de camí!
Vinc de camí a la terra celestial,
recorreré aquest llarg, llarg camí,
si hi sou per guiar-me agafat de la mà.

Oh Lawd, I'm on my way.
I'm on my way to a Heav'nly Lan',
Oh Lawd. It's a long, long way,
but you'll be there to take my han'.
Oh, Senyor, vinc de camí.
Vinc de camí a la terra celestial,
oh, Senyor. És un llarg, llarg camí,
però Vós sereu aquí per agafar-me la mà.

Johannes Brahms (1833-1897)

Geistliches Lied, op. 30

Text de Paul Flemming (1609-1640)

Laß dich nur nicht dauren mit Trauren,
sei stille, wie Gott es fügt,
so sei vergnügt mein Wille!
No deixis que res t'entristeixi amb dolor,
estigues tranquil tal com Déu ha ordenat,
i que s'hi conformi la meua voluntat!

Was willst du heute sorgen auf morgen?
Der Eine steht allem für,
der gibt auch dir das Deine.
De què vols preocupar-te dia a dia?
L'Únic està per sobre de tot,
qui et dona, també, el que és teu.

Sei nur in allem Handel ohn Wandel,
steh feste, was Gott beschleußt,
das ist und heißt das Beste.
Només manté el tracte, sense canvis,
mantent-te ferm, el que Déu ha decidit
és així. i ha de ser el millor.

Manuel Oltra (1922-2015)

L'amor mariner

Text de Joan Oliver (1899-1986)

Davant l'aigua infinita el mariner somnia un viatge d'amor.
A la cala petita la donzella sospira d'esperança i enyor.
El mariner a llevant, la donzella a ponent
i entre mig la mar gran, mirall del firmament.
Cantava enfervorida la veu del mariner:
En tràngol o bonança el mar travessaré.
La veu del mariner: la plana que camina! El blau desert!
Les mòbils serralades que cerquen terra i gent!,
cantava enfervorida la veu del mariner.
Segueix el rumb del cor i mena'l on trobarà la sort!

I com que la donzella ha resat tant al mar
un dia veu les veles del seu desig tibant
a l'horitzó, on s'abraça un blau amb l'altre blau.
Al pont de la goleta vegeu el capità a l'horitzó
com fita la mirada al fons d'aquells ulls clars,
–pel blau marí que tenen l'amor coneixerà!
El mariner a llevant, la donzella a ponent
i entre mig la mar gran amb l'empenta del vent
i la glòria del sol triomfant!
Davant l'aigua infinita la donzella exultava de gaubança i fervor!
A la platja petita el mariner complia el seu somni d'amor.

Xabier Sarasola (1960)

Ave Maria

Ave Maria, gratia plena,
Dominus tecum.
Benedicta tu in mulieribus,
Et benedictus fructus ventris tui, Jesus.
*Déu vos salve, Maria, plena de gràcia,
el Senyor és amb vós,
beneïda sou vós entre totes les dones
i beneït és el fruit del vostre ventre, Jesús.*

Sancta Maria, Mater Dei,
ora pro nobis peccatoribus,
nunc et in hora mortis nostrae.
Amen
*Santa Maria, Mare de Déu,
pregueu per nosaltres pecadors,
ara i en l'hora de la nostra mort.
Amén.*

Giuseppe Verdi

“Va pensiero”, de *Nabucco* (acte III, escena 4)

Llibret de Temistocle Solera (1815-1878)

Va, pensiero, sull'ali dorate;
va, ti posa sui clivi, sui colli,
ove olezzano tepide e molli
l'aure dolci del suolo natal!
*Vola, pensament, sobre ales daurades;
vola i posa't sobre els turons i els pujols,
on exhalen la seva suau i tèbia olor
els dolços aires de la terra natal!*

Del Giordano le rive saluta,
di Sionne le torri atterrate...
Oh mia patria sì bella e perduta!
Oh membranza sì cara e fatal!
*Saluda les ribes del Jordà,
les torres derruïdes de Sió...
Oh, pàtria meva, tan formosa i perduda!
Oh, record estimat i fatal!*

Arpa d'or dei fatidici vati,
perché muta dal salice pendi?
Le memorie nel petto raccendi,
ci favella del tempo che fu!
*Arpa d'or dels profetes fatidics,
per què penges muda dels salzes?
Revifa els records al teu pit
i parla'ns dels temps passats!*

O simile di Sòlima ai fati
traggi un suono di crudo lamento,
o t'ispiri il Signore un concerto
che ne infonda al patire virtù.
*Tot recordant el destí de Jerusalem
toca el so d'un trist lament.
O que el Senyor t'inspiri un cant
que infongui coratge al patiment!*

Manuel Oltra

Joan del Riu

Harmonització d'una cançó tradicional del Rosselló

Joan del Riu n'és arribat
amb un pot de confitura;
Joan del Riu n'és arribat
amb un pot de raïmat.

Ha portat un *violon*
per fer ballar les minyones,
ha portat un *violon*
per fer ballar tot el món.

Joan del Riu n'és arribat
amb una càrrega de monines;
Joan del Riu n'és arribat
amb una càrrega d'escarabats.

Ha portat un *violon*
per fer ballar les minyones,
ha portat un *violon*
per fer ballar tot el món.

Joan del Riu n'és arribat
amb una bota de vi ranci;
Joan del Riu n'és arribat
amb una bota de muscat.

Ha portat un *violon*
per fer ballar les minyones,
ha portat un *violon*
per fer ballar tot el món.

Lluís Millet (1867-1941)

El cant de la Senyera

Text de Joan Maragall (1860-1911)

Al damunt dels nostres cants
aixequem una Senyera
que els farà més triomfants.

Au, companys, enarborem-la
en senyal de germandat!
Au, germans, al vent desfem-la
en senyal de llibertat.
Que voleï! Contemplem-la
en sa dolça majestat!

Oh bandera catalana!,
nostre cor t'és ben fidel:
volaràs com au galana
pel damunt del nostre anhel:
per mirar-te sobirana
alçarem els ulls al cel.

I et durem arreu enlaire,
et durem, i tu ens duràs:
voleiant al grat de l'aire,
el camí assenyalaràs.
Dona veu al teu cantaire,
llum als ulls i força al braç.

També et pot interessar...

La Casa dels Cants

Dissabte, 12.11.22 – 20 h

Petit Palau

El cançoner popular contemporani Centenari de l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya

Belisana Ruiz, *guitarra, tiorba i guitarra barroca*

Marta Cardona, *violí*

Pere Olivé, *percussió*

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

Xavier Puig, *director*

Jaume Ayats, *comissari del Centenari*

Arranjaments sobre cançons de l'*Obra del Cançoner Popular de Catalunya* de Vivancos, Pastrana, Magrané, Prat, Gasull, Guzmán-Antich i Puig; i per iniciativa del Palau de la Música Catalana, arranjaments d'Ollé, Campmany, Tordera, Pintó, Gomila-Vallès i Guzmán (estrena absoluta), encarregats pel Departament de Cultura-Direcció General de Cultura Popular i Associacionisme Cultural amb motiu de l'Any de l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya.

Preu: 20 €

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

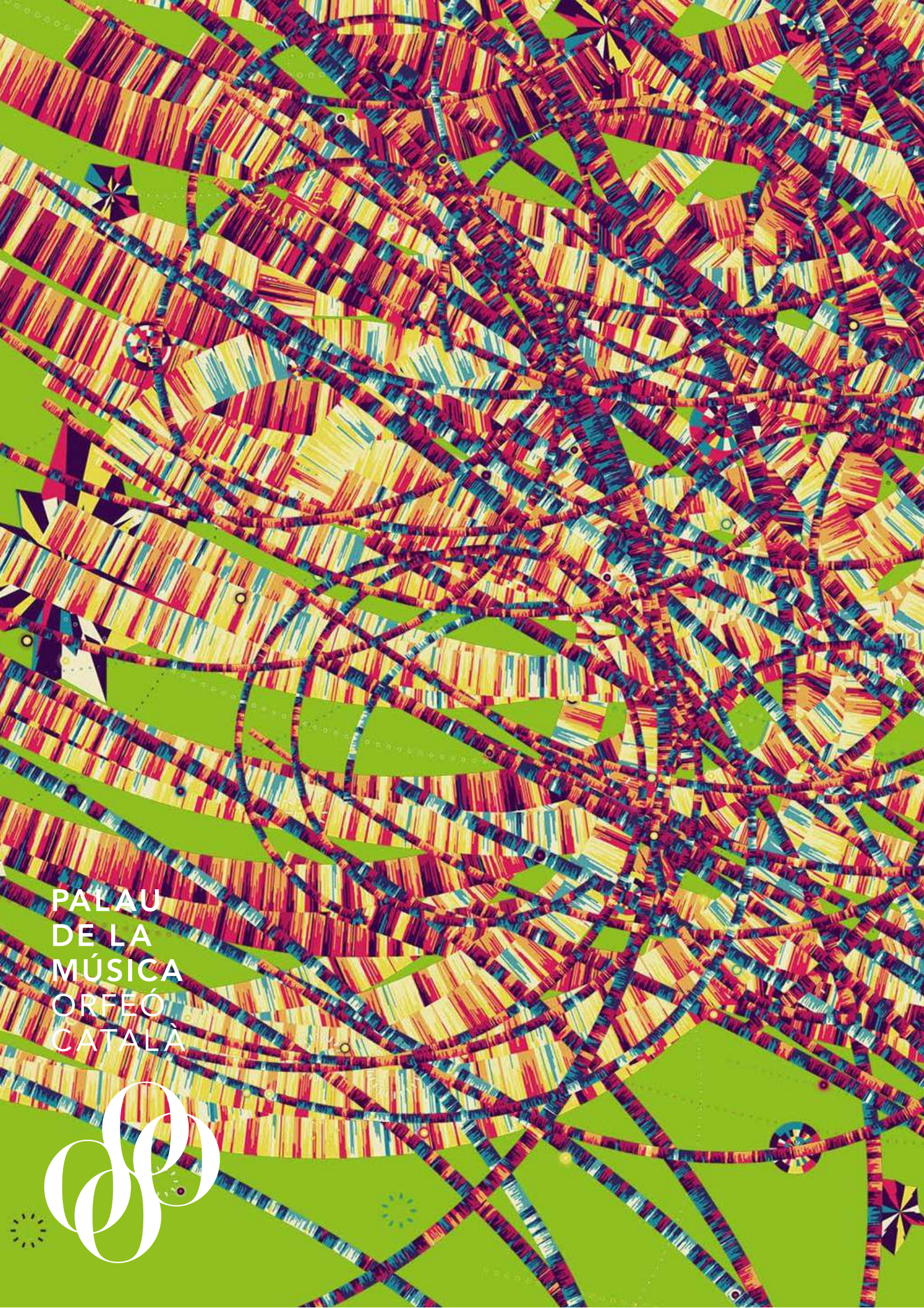
Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Marta Barnes – professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – Lluís Carulla Font – Carlos Colomer Casellas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarisas – María José Lavin Guitart – Anna Saura Miarnau – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – M^a. del Carmen Pous Guardia – Josep Colomer Maronas – Joaquim Uriach Torello

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

